

Bei, vilde der vistnok være reist adskillig Kritik mod Forslaget, og der vilde have fundet adskillige Afgjørelser Sted, som vistnok ikke vare gaaede i den Retning, som nu er sket, men saa havde man i alt Fald holdt sig den Anvisning efterrettelig, der mulig kunde søges i de Udtryk, som her ere citerede. — Det ærede Medlem lagde særlig Bægt paa, at jeg havde brugt Udtrykket „en Mand fra Baden“ om en navngiven Mand, som jeg omtalte. Jeg skal strax rette dette. Det dreier sig her ikke om en enkelt Mand, men om tre Mænd, hvoraf den nye Kommission kom til at bestaa; men jeg nævner det, da jeg har Ordet, for at værgе mig imod, at der i dette Udtryk skulde ligge noget som helst Nedsættende med Hensyn til den Mand, jeg nævnte; nei, aldeles ikke. Jeg nævnte kun det, at han i Forholdet mellem Regjeringen og Rigsdagen overfor Bevillingspørgsmaalet er en Mand fra Baden, og det kan ikke være tvivlsomt, thi det er Enhver, der staaar udenfor; Andet har jeg naturligvis ikke villet betegne, og jeg tror, at en Mand fra Baden kan være overmaade dygtig og i enhver Henseende forøvrigt respektabel. Det ærede Medlem beraabte sig atter paa Forholdet med Hensyn til Bridalskællike Fængsel og gjorde navnlig gjældende, at den Opfattelse, som han mente, at Administrationen er berettiget til at gjøre gjældende, skulde være udtrykt i den Skrivelse fra den daværende Bygningskommission, som findes aftrykt i Folkethingstidende for 1859—60, Sp. 3746. Det ærede Medlem oplæste denne, og jeg skal ikke gjentage den; men jeg skal kun udtale min Forundring, dersom vi ikke havde haft saamegen Leilighed til Forundring, at man næsten kunde blive træt deraf, over, at, hvad Ordføreren for Finantsudvalget dengang ansaa for at være den allermest graverende Opfattelse at det hele Overstridelsespørgsmaal, netop var den Anstuelse, som var udtalt af Bygningskommissionen i de af det ærede Medlem citerede Udtryk, og netop dette, som var Grundlaget, ja, jeg kan gjerne sige, for Forargelsen dengang, fremstilles nu af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds som egentlig den rette Rettesnor for Administrationen. Finantsudvalgets Ordfører, den Gang Kajser, søiede til denne Kommissionens Udtalelse disse Ord: „Dette er altsaa en ligefrem og aaben Erklæring af, at omendstjøndt Overstridelserne ere af en saadan Udstrækning, at de anbrage 171,500 Rd., saa kan man dog ikke standse Arbeidet eller udsætte det og underkaster sig de Banskfeligheder, der ere forbundne med at komme til forskjellige Læder og forlange de nødvendige Pengemidler bevilgede o. s. v.“ De ville altsaa se, hvorledes man dengang betegnede den Anstuelse, som nu sættes til Spibords af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds, men vi have, det gjentager jeg, saa ofte haft Leilighed til at forundre os over det ærede Medlems og hans nærmeste Venners forandrede

Opfattelse af saamange Forhold siden 1858, at jeg ikke yderligere skal opholde mig derved. Det ærede Medlem for Bræstø Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) gjorde gjældende, at han mente sig berettiget til at tiltræde og stemme for det Forslag, som er stillet af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds om at lade alt dette passere uden Omtale. Jeg benægter ikke det ærede Medlems Ret til at gjøre saaledes, men jeg benægter hans Ret til at sige, at han da er i Overensstemmelse med sin tidligere Opfattelse. Jeg tror at kunne gjøre dette aldeles tydeligt med nogle ganske faa Ord, idet det jo ikke er første Gang disse Spørgsmaal behandles, men anden Gang. De vare nemlig for ved Tillægsbevillingsloven for 1874—75. Jeg var dengang Ordfører for Indstillingerne, og det laa mig altsaa nær at lægge Mærke til de Udtryk, Finantsudvalget brugte med Hensyn til dette Spørgsmaal. Det dreiede sig væsentlig om akkurat det samme Bælp, som det her dreier sig om under Indstillingspunkt 2, og det hedder da i Udvalgets Betænkning, som jeg dog antager maa være ret vel overveiet ogsaa fra det ærede Mindretals Side, saaledes med Hensyn til hele denne Post, Forbrug af Theatrets Reservecfond i Anledning af den nye Theaterbygning: „Naar man efter denne Maalestok bedømmer de Udgifter, der isølge ovenstaaende Skrivelse ere afholdte af Theatrets Kapitalkonto, da er Udvalget enigt i, at de under Posterne 1, 2 og 3 opførte Udgifter, til Alt 34,504 Rd. 50 St., ligeledes af Post 4 de til Dekorationer anvendte Bælp, isølge nærmere Meddelelse c. 15,000 Rd., tilfammen 49,504 Rd. 50 St., ikke med Rette kan tages af Theatrets Kapitalkonto uden Bevilling.“ Jeg tror, at dette er saa tilstrækkelig tydeligt, at det ingen Tvivl efterlader. Der var andre Spørgsmaal, hvorom der ikke var Enighed i Udvalget, og enkelte, hvorom der var Tvivl, men angaaende disse Poster til Bælp af c. 100,000 Kr. havde Finantsudvalget ingenstomt Tvivl.

Jeg vender mig nu til den høitærede Minister, som har givet mig Anledning til i Dag at tage Ordet. — Den ærede Minister vilde nemlig gjøre gjældende, at det med Urette var bebrejdet ham, at han havde forandret sin Opfattelse af dette Forhold, og han søgte da at give en Forklaring af sine Udtalelser i Statsrevisionens Betænkning for 1870—71, som skulde lede til, at der i den var udtalt den samme Anstuelse, som han nu hylder. Jeg tror, at ærede Medlemmer ville se, at i og for sig i Ordene, som de staa, kan det ikke være den naturlige Mening. Men den Forklaring, den ærede Minister nu gav, er jeg heller ikke i Stand til egentlig at kunne forstaa eller i alt Fald forene med, hvad den ærede Minister forleden Dag gjorde gjældende. Han sagde nemlig, at det var Betydningen af Reservecfonden, at den skulde